



## בבית המשפט העליון

עמ"מ 4469/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל

המערער: נור אבו זניד

נגד

המשיב: שר הביטחון

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום  
31.5.2021 (כב' סגן הנשיא מ' סובול, מ"מ 41444-05-21).

בשם המערער: עו"ד לאה צמל

בשם המשיב: עו"ד מוריה פרימן

### פסק דין

מונח בפניי ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' סגן הנשיא  
מ' סובול, מ"מ 41444-05-21) בגדרה אושר צו המעצר המנהלי שהוצא נגד המערער.

1. למערער, תושב בית חנינה שבירושלים, עבר פלילי בעבירות ביטחון. בחודש  
דצמבר 2020 שוחרר ממעצר במסגרת חקירה פלילית. ביום 17.5.21 נעצר שוב על ידי  
המשטרה בחשד לביצוע עבירות ביטחון, ומעצרו הוארך עד לתאריך 20.5.21. ביום  
20.5.21 שבו אמור היה להסתיים המעצר, הוצא נגד המערער צו מעצר מנהלי על ידי  
ראש הממשלה החליפי ושר הביטחון, לתקופה של שישה חודשים, עד לתאריך 19.11.21.

ביום 23.5.21 נערך בבית המשפט המחוזי דיון בבקשה לאישור צו המעצר.  
במסגרת הדיון חקר ב"כ המערער את נציג כוחות הביטחון וכן נערך דיון במעמד צד אחד

במסגרתו עיין בית המשפט קמא בחומר המודיעיני הסודי ובתיק החקירה המשטרתית. בעקבות הדיון החסוי הוצגה למערער פרפרזה מורחבת שלפיה נאמר לגביו כי: "הנך פעיל טרור וכן מעורב בהפרות סדר אלימות. פעילותך מהווה סכנה לביטחון המדינה. הפעילות שהובילה להוצאות הצו המינהלי התרחשה לאחר השחרור מהמעצר הקודם בסוף שנת 2020". בית המשפט קמא אישר את הצו המינהלי למלוא התקופה הנקובה בו. נקבע כי נשקפת מהמערער סכנה ממשית וקרובה לוודאי הטמונה במעשיו, וכי חומרת החשד ועוצמת המסוכנות הגבוהה ביותר, אינן מאפשרות להסתפק בחלופה כלשהי.

2. באת-כוח המערער מבקשת בערעור זה כי נורה על ביטולו של צו המעצר או על קיצורו המשמעותי. בפיה מספר טענות. ראשית, לטענתה המערער סרב להצעה לשרת כמשתף פעולה לכוחות הביטחון, ועל רקע זה יש לוודא כי לא עומדים שיקולים זרים בבסיס החלטה לעצרו. עוד היא מפנה לדברי בית המשפט קמא שלפיהם המידע המעגן את החשדות נגד המערער, מלמד כי ההסתברות לכך "שהמשיב ביצע את הפעילות המיוחסת לו הינה בדרגה של ודאות קרובה" (ההדגשה נוספה). לדבריה, מציטוט זה עולה חשש כי מטרת המעצר של המערער אינה מניעתית, אלא עונשית ונוגעת למעשי המערער בעבר. לבסוף נטען ביחס לפרפארה כי למערער לא יוחס מעולם קשר לארגון טרור כלשהו, וככל הנראה ייחוס זה נובע מהרחבה לא ראויה של הגדרת פעילות טרור.

באת-כוח המשיב סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי. לטענתה צו המעצר המנהלי הוצא על בסיס מידע חסוי מהימן, ולאחר שנמצא כי מהמערער נשקפת סכנה לביטחון המדינה והציבור. נטען כי הטעמים להוצאת הצו נבחנו בעיון על ידי בית המשפט קמא, ובנסיבות אלה דין הערעור להידחות בהיעדר עילה להתערב בהחלטה לאשר את צו המעצר למלוא התקופה שנקבעה, וזאת בכפוף לקיזוז שלושת ימי המעצר בהליך הפלילי מכוח צו שיפוטי, כך שצו המעצר המינהלי יהיה תקף עד ליום 16.11.21.

3. הליך מעין זה דורש כי בית משפט יבחן את החומר היטב. יש לשקול לא רק אם היה מקום להוציא את צו המעצר המינהלי, אלא האם מוצדק שיהיה בתוקף לתקופה המקסימאלית של שישה חודשים, כפי שכאן. לנוכח טענות באת-כוח המערער עוד יש לבדוק אם תכלית המעצר מניעתית והשיקולים בבסיסו ענייניים. בהסכמת באת-כוח המערער, החומר הסודי הוצג בפניי. לאחר שעיינתי בחומר, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי באשר לצו המעצר המינהלי שנחתם על ידי שר הביטחון. כפי שעולה מהפרפארה שצוינה לעיל, המערער הינו פעיל טרור המעורב בהפרות סדר אלימות. הוכח כנדרש על בסיס החומר שהוצג כי עסקינן בשיקולים רלוונטיים, כאשר

ביסוד החלטת המעצר עומדים טעמי ביטחון המדינה או ביטחון הציבור. חומרת החשד ועוצמת המסוכנת הגבוהה הנשקפת מן המערער, מחייבים את התוצאה של צו מעצר. בנוסף, צדק בית המשפט המחוזי כי מדובר במצב קיצוני, שמצדיק לאשר את הצו המינהלי למלוא התקופה של חצי שנה.

4. אשר על כן, הערעור נדחה, כך שצו המעצר המינהלי עומד בעינו. פרט לכך, שלנוכח הסכמת המשיב בעקבות הערת בית המשפט, תוקפו עד ליום 16.11.21 (ולא עד ליום 19.11.21 כפי שנכתב בו).

ניתן ביום ט"ז באלול התשפ"א (24.8.2021).

המשנה לנשיאה